

บทอ่านจากหนังสือพงศาวดารีย์ ฉบับที่หนึ่ง

1 พกษ 17:10-16

ประกาศกเอลียาห์จึงออกเดินทางไปเมืองคารเฟัท เมื่อมาถึงประตูเมือง ก็พบหญิงม่ายคนหนึ่งกำลังเก็บฟืนอยู่ เขาจึงเรียกนางสั่งว่า “จงนำน้ำในเหยือกมาให้ฉันดื่มสักหน่อยเถิด” ขณะที่นางกำลังเดินไปตักน้ำ เขาก็ตะโกนสั่งว่า “จงนำขนมปังสักชิ้นหนึ่งมาให้ฉันด้วย” นางตอบว่า “ดิฉันขอสาบานอ้างถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน ผู้ทรงพระชนม์ชีพว่า ดิฉันไม่มีขนมปังเลย มีแต่แบ่งอยู่ในไหเพียงหนึ่งกามือ และมีน้ำมันมะกอกนิดหน่อยในเหยือก ดิฉันกำลังเก็บฟืนสองสามท่อน จะกลับไปทำอาหารสำหรับดิฉันและลูกชาย เราจะกิน แล้วเราจะตาย” เอลียาห์บอกนางว่า “อย่ากลัวเลย ไปทำตามที่เราพูดเถิด แต่จงทำขนมปังก้อนเล็ก ๆ นำมาให้ฉันกินก่อน แล้วจึงค่อยทำสำหรับเธอและลูก เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า แบ่งในไหจะไม่หมด น้ำมันในเหยือกจะไม่แห้ง จนถึงวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงส่งฝนให้ตกบนแผ่นดิน”

หญิงม่ายกลับไปทำตามทีเอลียาห์สั่ง เอลียาห์ หญิงม่ายและบุตรมีอาหารกินเป็นเวลาหลายวัน แบ่งในไหไม่ขาด และน้ำมันในเหยือกไม่แห้ง ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้โดยทางเอลียาห์

เพลงสดุดี

สดุด 146:7,8-9ก,9ข-10

- ก) พระองค์ทรงรักษาความสัตย์จริงตลอดไป
 ประทานความยุติธรรมแก่ผู้ถูกกดขี่
 ประทานอาหารแก่ผู้หิวโหย
 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปล่อยบรรดาผู้ถูกจองจำให้เป็นอิสระ
- ข) องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานสายตาแก่คนตาบอด
 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพยุงผู้ที่ล้มให้ลุกขึ้นได้
 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรักผู้ชอบธรรม
 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพิทักษ์คนต่างถิ่นที่มาอาศัยอยู่
- ค) ทรงค้ำจุนเด็กกำพร้าและหญิงม่าย
 แต่ทรงชดชวางหนทางของคนชั่วร้าย
 องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงครองราชย์ตลอดไป
 ลิโยนเอ๋ย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของท่าน

บทอ่านจากจดหมายถึงชาวฮีบรู

ฮบ 9:24-28

พระคริสตเจ้ามิได้เสด็จเข้าสู่พระวิหารที่มีมนุษย์สร้างขึ้น พระวิหารที่เป็นภาพจำลองของพระวิหารแท้ แต่ทว่าพระองค์เสด็จเข้าสู่สวรรค์นั่นเอง ทั้งนี้ เพื่อจะทรงปรากฏอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าแทนชาวเรา มิใช่เพื่อถวายพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า ดังเช่นมหาสมณะต้องเข้าไปในพระวิหารเป็นประจำทุกปีพร้อมกับนำเลือดซึ่งมิใช่เลือดของ

คนเข้าไปด้วย มิฉะนั้น พระคริสตเจ้าคงจะต้องทรงรับการ
ทรมานครั้งแล้วครั้งเล่าตั้งแต่สร้างโลกเป็นต้นมา ตรงกันข้าม
พระองค์ได้ทรงปรากฏพระองค์เพียงครั้งเดียว ณ บัดนี้ ซึ่ง
เป็นยุคสุดท้ายเพื่อลบล้างบาปโดยบูชาพระองค์ มนุษย์ถูก
กำหนดไว้ให้ตายเพียงครั้งเดียว หลังจากนั้นจะมีการพิพากษา
ฉับไฉน พระคริสตเจ้าก็ฉับนั้น พระองค์ทรงถวายพระองค์เพียง
ครั้งเดียว เพื่อทรงแบกบาปของคนจำนวนมาก พระองค์จะ
ทรงปรากฏพระองค์เป็นครั้งที่สองโดยไม่ทรงยุ่งเกี่ยวกับบาป
อีก แต่เพื่อทรงนำความรอดพ้นมาประทานแก่ผู้ที่รอคอย
พระองค์อยู่

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญมาระโก

มก 12:38-44

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่ประชาชนขณะที่ทรงสั่งสอนว่า ‘จงระวังบรรดาธรรมาจารย์ที่ชอบสวมเสื้อ
ยาวเดินไปมา พอใจให้คนทั้งหลายค้ำตามลานสาธารณะ พอใจนั่งแถวหน้าในศาลาธรรม พอใจนั่งที่หัวโต๊ะ
ในงานเลี้ยง คนพวกนี้กินบ้านของหญิงม่าย และอธิษฐานภาวนายืดยาวเพื่อให้คนมอง คนเหล่านี้จะรับโทษ
หนักกว่าผู้อื่น’

ขณะที่พระองค์ประทับนั่งตรงหน้าตู้ทาน ทอดพระเนตรเห็นประชาชนใส่เงินลงในตู้ทาน คนร่ำรวยหลาย
คนใส่เงินจำนวนมาก หญิงม่ายยากจนคนหนึ่งเข้ามา เอาเหรียญทองแดงสองเหรียญใส่ลงในตู้ทาน พระองค์
จึงทรงเรียกระบรดาศิษย์เข้ามาตรัสว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า หญิงม่ายยากจนคนนี้ได้ทำทาน
มากกว่าทุกคนที่ได้ใส่เงินลงในตู้ทาน เพราะทุกคนเอาเงินที่เหลือใช้มาทำทาน แต่หญิงคนนี้ขัดสนอยู่แล้ว ยัง

จงระวังพวกธรรมาจารย์ให้ดี ไม่ใช่ธรรมาจารย์ทุกคนจะเป็นคนที่เชื่อถือได้ เพราะบางคนเป็นบุคคล
จอมปลอมชอบเสแสร้งทำให้น่านับถือ แต่แท้จริงแล้ว ภายในจิตใจเต็มไปด้วยกิเลสตัณหา หน้าซื่อใจคด
จงระวังผู้ที่สวมเสื้อยาวลักษณะนี้มักแสดงถึงฐานะทางสังคมและทางศาสนาว่ามีศักดิ์ศรีและความชอบ
ธรรมเหนือกว่าคนอื่น ๆ และเป็นคนที่ไม่ต้องทำงานหนัก ทำอะไรก็ต้องแสดงให้เห็นในที่สาธารณะ
นอกจากนี้ธรรมาจารย์บางคนยังถือโอกาสเอารัดเอาเปรียบกลุ่มหญิงม่ายซึ่งเป็นกลุ่มที่อ่อนแอและเสีย
เปรียบมากกลุ่มหนึ่งในสังคม แต่พระเยซูเจ้าทรงชี้ให้เห็นว่าในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้ว ผู้ที่ถวายทรัพย์
ส่วนที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเหมือนอย่างหญิงม่ายคนนี้ ถือว่าเป็นคนที่วางใจพระเจ้าและได้ถวายมากกว่า
คนอื่นที่ถวายจากทรัพย์ส่วนที่เหลือใช้

วันที่ 11 พฤศจิกายน 2555

มก 12.41-44

เรารู้สึกสงสารแม่ม่ายที่ยากจนในพระวรสาร. คือ เธอให้เหรียญ
2 ซึ่งเป็นทั้งหมดที่เธอมี เพื่อถวายวัด. แล้วเธอก็ไม่มีอะไรเหลือสำหรับตัว
เธอเอง

และพระเยซูเจ้าทรงยกย่องความใจกว้างของเธอ

ถ้าข้าพเจ้าอยู่กับพระเยซูเจ้า. ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย. ข้าพเจ้าขอ
ชี้แจงว่า เหตุใดเธอต้องให้ทั้งหมดที่เธอมีเมื่อเธอยากจนและเธอจะอดตาย
เป็นแน่ จะมีความหมายมากขึ้นเมื่อเราแนะนำเธอให้รักษาเงินที่มีน้อยนั้น
เพื่อซื้ออาหารสำหรับวันพรุ่งนี้

ถ้าพลเมืองที่ซราแล้วได้รับเงินบำเหน็จมา เขาได้อภิสัทพ์มากมาย
ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น ได้ส่วนลดในการใช้รถสาธารณะ และ
อื่นๆ แน่นนอน ไม่มีใครบ่น เขาจะเป็นตัวอย่างในการบริจาคทานในวัน
อาทิตย์

ขอเตือนว่า คนจนสามารถถวายสิ่งที่ดีที่สุดแก่พระเจ้าเพราะพวก
เขาเห็นว่าเป็นวิธีที่จะแสดงความรักต่อพระองค์